

© David Ruano

conillet

a partir de *El conejito del tambor de Duracell*

de **Marta Galán Sala**

adaptació i direcció **Marc Martínez**

Teatre de Salt . 6 i 7 de novembre

Teatre Lliure Montjuïc / Espai Lliure . de l'1 de novembre al 6 de desembre

Conillet

a partir de **El conejito del tambor de Duracell** de **Marta Galán Sala**

adaptació i direcció **Marc Martínez**

---

intèrpret **Clara Segura**

---

traducció del castellà **Marc Martínez** / escenografia **Alejandro Andújar** /
il·luminació **Eusebio Calonge** / vestuari **Nidia Tusal** / espai sonor **Àlex Polls** /
edició musical **Fluren Ferrer**

---

ajudanta de direcció **Daniela Feixas** / ajudanta de producció **Lorena López** /
producció executiva **Meri Notario**

---

coproducció **Teatre Lliure** i **Bitò Produccions**
amb el suport de **l'CEC de la Generalitat de Catalunya**

---

agraïments **Santi Carcasona, Guille Vidal-Ribas, Marcel Borràs, l'Angelita, i
Caterina Crespo i Catalina Carvajal, mare i àvia de la Clara**

---

espectacle en català

durada aproximada **1h. 20' sense pausa**

22/11 col·loqui amb la companyia després de la funció
emissió **EN DIRECTE!** a partir de les **20:10h.** aproximadament

25/11 Àgora Lliure È UPF I les **superdones** **Évan dir prou**
taula rodona amb **Pilar Medina-Bravo** i **Júlia López** entre d'altres

---

seguiu **#conillet** al twitter

horaris TEATRE DE SALT a les 21h.

horaris TEATRE LLIURE de dimecres a divendres a les 21h.
dissabte a les 18h. i a les 21:30h.
diumenge a les 18:30h.

preus TEATRE DE SALT 30,22"

preus TEATRE LLIURE 29"
26" compra avançada
24,50" amb descompte (excepte els dies de l'espectador)
22" el dimecres i el dissabte a la tarda (dies de l'espectador)
20" Tarifa Plana Abonats
15" tarifa última fila i Carnet Jove -25

És mare, treballa nou hores seguides, estima, té ràbia, té por i està molt i molt i molt cansada. És una dona al límit, interpretada per **Clara Segura**, que sobreviu al seu present esbudellant el seu passat per fer-hi les paus i poder viure el futur amb dignitat. Un monòleg original de **Marta Galán Sala**.

El conejito del tambor de Duracell va ser escrita el 2006. L'any següent va donar per fruit escènic *Melodrama*, una creació de Galán amb Santiago Maravilla. Aquesta és la segona vegada que serveix de matriu per a un espectacle.

El títol de la peça fa referència a la mascota de aquesta marca de piles, que es va fer famosa l'any 1983/84 amb el primer anunci televisat d'un producte de aquesta mena emès als Estats Units.

més informació

<https://youtu.be/FNAKgApo72U>

Una mare rep una carta de l'escola on li diuen que el seu fill... no progressa adequadament. Aquest fet dispara l'acció de l'obra i el cor de l'únic personatge de *Conillet*. Una dona transhumana que, com si fos la justiciera d'una pel·lícula d'acció, iniciarà un viatge que l'acabarà conduint a les profunditats del seu interior i la confrontarà amb les pròpies pors i desitjos.

Conillet és la *selfie* d'una dona polièdrica, una dona al límit que ha de fer malabars a diari per combinar totes les seves facetes i mantenir un mínim equilibri entre les seves obligacions i els seus desitjos. Però, a quin preu? Quina d'aquestes cares . mare, amant, treballadora, ser humà, ser social, ser viu.... pesa més que les altres?

La protagonista de *Conillet* divideix el temps i multiplica els dies; ella mateixa es multiplica i es divideix, un cop rere l'altre. Però, per més que s'hi esforça, no li surten els números.

Sereu testimonis/*voyeurs* d'un viatge íntim, tot i que salvatge i amb un particular sentit de l'humor, a través del dia a dia d'una dona d'avui, una *superwoman* del passat, del present i del futur... que travessa el temps per arribar a tot arreu però que, al contrari dels superherois de pel·lícula, està morta de por: la por pels fills, la por de la soledat, de les mentides, de les ferides. La por de no ser estimada, i sobretot, de no ser entesa.

Conillet diu allò que sempre penses i no fas, o allò que penses i no goses dir.

És un retrat íntim però alhora col·lectiu.

L'estripte emocional d'una dona de cap a peus.

Una veu femenina desacomplexada.

La vida d'aquesta mare apocalíptica és com un remolí, un xuclador, un anar i venir frenètic al ritme d'un timbal de Duracell, que dura i dura i dura. Però què passaria si un dia, a totes les conilletes del món, se'ls acabessin les piles?

Plaer i política. He reduït la meua llista de prioritats a aquests dos conceptes i he descobert . mda costat gairebé quaranta anys. que al teatre puc combinar amb total llibertat aquests ingredients, aparentment tan contradictoris. Si lo escenari és un mirall, lo bra pot fer alguna cosa més que entretenir i el text conté un discurs... lo actor esdevé un activista. *Et voilà!*

Clara Segura i Conillet. He concentrat la meua hiperactivitat i el meu plaer en aquests dos elements. Per una banda, perquè va ser actuant al seu costat (obviant ara qui és aquesta actriu i què representa, mhan dit màxim quinze línies), deixant-me portar pel seu do, que vaig entendre què volia dir estar enamorat de aquesta feina. I perquè em vaig prometre, un cop superat aquell festival de serotonina, que algun dia tornariem a treballar plegats. I com que vaig somiar tan fort que volia dirigir-la... ara tinc lo oportunitat de volar de nou amb ella... i de ser Lliure! Després va arribar aquest *conillet* amb les seves piles de Duracell: vida, obra i gràcia de Marta Galán. El text més bonic que havia llegit en molts anys. Definitiu. Colpidor. Bèstia. No magrada gaire llegir teatre, m'estimo més practicar-lo, però aquesta confessió leporina em va deixar K.O. La seva prosa, poètica i àcida, tendra i abassegadora, se tarrapa a lo anima, atura el temps i dius: %Però què és això? Què ha passat aquí?+Llavors, teló.

Tinc la Clara, tinc la Marta; tenim el conill i les brases. No tinc la recepta màgica, però us cuinarem amb amor aquesta faula sobre una dona que sobreviu al seu present esbudellant el seu passat per fer-hi les paus i poder viure amb dignitat el seu futurõ mentre carrega a les espatlles, com Sísif, el pes sencer de la nostra existència.

Ah, i gana. Tenim molta gana. Bon profit!

Marc Martínez

Vaig escriure *El conejito del tambor de Duracell* l'estiu del 2006. Va ser el punt de partida per crear *Melodrama*, l'última proposta escènica que vaig estrenar amb Santiago Maravilla. Els textos que escric no són mai textos tancats. Són textos plens de forats negres, escrits deliberadament imperfectes, esguerrats, lliures. No faig dramàtics. O no les faig amb anterioritat al treball de creació amb els actors. Per a mi no importa, sobretot, trencar la subjecció del teatre al text+ (ho deia Antonin Artaud l'any 1932). Són textos escrits des del convenciment que el teatre el fan les persones, les presències, les accions, les imatges, les idees, els contextos, mai només els textos.

El conejito del tambor de Duracell a les mans, la veu, el cos i el cervell de Santiago Maravilla va donar com a resultat *Melodrama*. A mans de Marc Martínez i Clara Segura dona com a resultat *Conillet*. Ells creuen que tenen un text entre les mans, però el que tenen és una provocació, una xinxeta al cul, un estímul, una carícia, un petó amb llengua. No tenen un text que és un monòleg. Tenen un text per descobrir el seu propi monòleg. Fa gairebé 10 anys que vaig escriure el que tenen a les mans. Avui ho diria i ho escriuria de forma diferent.

No en quedarà res, de *El conejito del tambor de Duracell*. El que tenen a les mans és a punt de desmicolar-se. És a punt de començar a sagnar per tot arreu, a punt de començar a treure la *papa*, a punt de sobreixir. Jo hi sóc (acompanyant-los durant el procés) per fer possible i gaudible aquest sobreiximent. Conec els meus textos. No tenen fre. No tenen mesura. No es queden mai quiets. Creixen, s'escurcen, es contradiuen, fan la guitza. Per a mi és un repte i un gran honor acompanyar Clara Segura, Marc Martínez, Daniela Feixas i la resta de l'equip en aquest sobreiximent.

Marta Galán Sala

la intèrpret

Clara Segura

Sant Just Desvern, 1974

És llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona. Obté el títol de solfeig i cant coral, i el de 6è. de piano del Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona. Ha seguit cursos i seminaris de dansa (amb Ramon Ollé, Mercè Boronat, Carles Salas, DV8 Physical Teatre...), de teatre (amb Julia Varley, Odin Teatret), Teodor Terzopoulos, Catalin Buzoianu, Jaume Melendres, a la Guildhall School of Music and Drama i a l'escola Silvio d'Amico de Roma...) i de cant (amb Helen Rovson i Viv Manning, Salvador Casadevall, Dolors Aldeaó).

En teatre ha participat en una trentena de spectacles, sota les ordres de directors com Oriol Broggi (*Una giornata particolare, 28 i mig; Incendis, Antígona*), Carlota Subirós (*La rosa tatuada*), Lluís Pasqual (*Celebració*), Javier Daulte (*Ets aquí?*), Àngel Llàcer (*Madamme Melville*), Sergi Belbel (*El alcalde de Zalamea*) o Bruno Oro (*No et moguis*), entre altres.

El cinema ha treballat a pel·lícules com *Tots volem el millor per ella*, de Mar Coll; *Una pistola en cada mano* de Cesc Gay; *Les dues vides d'Andrés Rabadán*, de Rubén Ventura; *Cenizas del cielo*, de José Antonio Quirós; *Mar adentro*, d'Alexandro Amenábar, i *Excuses* de Joel Joan.

Ha obtingut el Premi Butaca a la millor actriu i el Premi Ciutat de Barcelona per la seva interpretació a *La rosa tatuada*. També ha estat reconeguda amb el premi Gaudí a la millor actriu de repartiment per *Tots volem el millor per ella*, a la millor actriu de repartiment per *Les dues vides d'Andrés Rabadán*, el Premi Butaca a la millor actriu per *Incendis*, i a la millor actriu de repartiment per *El somni d'una nit d'estiu*, i el Premi Margarida Xirgu 2004-2005.

Autora

Marta Galán Sala

Barcelona, 1973

És artista, educadora i gestora cultural. Des del 1999 crea i dirigeix projectes escènics fonamentats en pràctiques artístiques transdisciplinàries, que ella mateixa produeix, gestiona i difon. Han produït les seves creacions diversos teatres i plataformes de producció nacionals i internacionals: el CAET (Centre d'Arts Escèniques de Terrassa),

el Teatre Lliure, el Mercat de les Flors de Barcelona, el Festival Escena Contemporànea de Madrid, el Festival Escena Abierta de Burgos, el FAR Festival de Nyon, a Suïssa, a França el Festival MIRA! de Tolosa de Llenguadoc i el Festival Les Translatines de Baiona, i l'extint festival Sitges Teatre Internacional.

Ha participat en diversos tallers de creació a Barcelona, Múrcia, València, São Paulo, Tolosa de Llenguadoc, etc., fonamentats en les dramaturgies postdramàtiques contemporànies com a procediment constitutiu del fet escènic. Els seus textos estan publicats en diversos volums: *Estamos un poco perplejos*, a càrrec de Francesc Foguet Boreu (ed. RE&MA, col·lecció En Cartell/STI-Creació Contemporània 2002); *Éticas del cuerpo*, a càrrec de Óscar Cornago, que inclou els textos *Lola* (2003), *Machos* (2005), *El Perro* (2005) i *Transilvania 187, in memoriam* (2004) (ed. Fundamentos, serie Teatro, 2008).

En format digital s'acaben d'editar els textos de *Melodrama*; *Protégeme, instrúyeme* i *Morir de amor aquí* dins del volum *Textos en crisis* (2007-2011) a l'editorial *online* de nova creació Pluma eléctrica (www.plumaelectrica.net).

Des de 2009 gestiona i coordina el projecte TRANSlab., a través del qual proposa intervencions escèniques adaptades a un context específic, o processos d'educació artística a través de les arts (escèniques i/o performatives). En el marc del projecte TRANSlab. ha treballat amb persones, col·lectius i entitats del barri de la Sagrera de Barcelona en el projecte *La Corporació* (Nau Ivanow), amb músics de rap de la ciutat de Terrassa (*Morir de amor aquí*, CAET Centre d'Arts Escèniques de Terrassa) i amb alumnes de l'Institut Josep Pla del districte d'Horta-Guinardó de Barcelona, en el marc del programa Artistes EN RESIDÈNCIA de l'ICUB Ajuntament de Barcelona.

Actualment treballa en el projecte *A 118 passes de l'Art Contemporani*, en xarxa amb el projecte <http://territorisentransit.blogspot.com.es/>, que proposa la activació de processos de pedagogies col·lectives de l'art a l'escola de Ventalló (Girona). El projecte ha guanyat la Convocatòria 2015 del Festival Ingràvid de Cultura Contemporània de Figueres.

És llicenciada en Filologia Hispànica i en Literatura Comparada per la Universitat Autònoma de Barcelona (1996), Diplomada en Estudis Superiors Especialitzats en Arts Escèniques per l'Institut del Teatre (2004) i Màster en Gestió Cultural per la Universitat Oberta de Catalunya (2011).

més informació <http://www.marta-galan.com>

el director

Marc Martínez

Barcelona, 1966

És actor i director. Ha dirigit i adaptat *Julieta & Romeo*, *Stokölm*, *Le Mani Forti* i *Súper-Rawal*.

Com a actor, destaquen els seus treballs a *Solo*, dir. Teresa Vilardell; *Urtain* de la companyia Animalario, o *La plaça del Diamant*, dir. Toni Casares. Ha estat col·laborador habitual de Mario Gas (*The Full Monty*, *El criat*, *Martes de Carnaval*, *Golfus de Roma*). Ha treballat sota les ordres de Javier Daulte (*Ets aquí?*), Manel Dueso (*Fortuna accidental*, *Un tramvia anomenat desig*), Lluís Pasqual (*Tot esperant Godot*) i Lluís Homar (*Zowie*), entre altres.

En cinema, destaquen les seves interpretacions a les pel·lícules de Ventura Pons *Morir o no*, *Aquesta nit o mai* i *Què t'hi jugues, Maripili?*, com també a *Tierra y libertad* de Ken Loach, *Faust* de Bryan Yuzna i a *Antártida* de Manuel Hueriga, entre altres.

En televisió ha participat en sèries de TV3 (*Infidels*, *Setze dobles*, *Plats bruts*, *Psico-express*, *Pirata*, *Sitges*, *Renda antiga*, *Matraca no!*), Antena 3 (*Luna, el misterio de calenda*, *Camping*, *Carta mortal*, *Este es mi barrio*), Tele 5 (*La que se avecina*, *Abogados*, *Petra Delicado*, *Periodistas*).

Ha rebut els premis Max i Butaca al millor actor de repartiment per la seva interpretació a *Tot esperant Godot*.

més informació

<http://marcmartinez.net>